

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΑ
ΚΑΙ ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΣΤΟΥΣ ΤΟΜΕΙΣ
ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΚΡΗΤΗΣ, (ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟ ΕΤΟΣ 1982 - 1983)**

"Άρθρο 1.

1. Τὰ μαθήματα τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Κρήτης κατανέμονται σὲ ὀκτὼ αὐτοτελῆ ἀκαδημαϊκὰ ἐξάμηνα.

Τὰ μαθήματα διδάσκονται τουλάχιστον δύο, κατὰ κανόνα ὅμως τρεῖς ὧρες τὴν ἐβδομάδα καὶ ἔχουν διάρκεια ἑνὸς ἐξαμήνου, κατὰ τὴν ἔννοια τῆς ἐπόμενης παραγράφου.

2. Κάθε ἐξάμηνο ἀποτελεῖται ἀπὸ δεκαεξί (16) εκπαιδευτικὲς ἐβδομάδες καὶ περιλαμβάνει τουλάχιστον δεκατρεῖς (13) πλήρεις ἐβδομάδες γιὰ διδασκαλία καὶ δύο (1) γιὰ ἐξετάσεις.

3. Τὸ ἐξάμηνο ποὺ περιλαμβάνει τὶς διακοπὲς τῶν Χριστουγέννων λέγεται χειμερινὸ καὶ ἀρχίζει τὴν πρώτη ἐργάσιμη μέρα τοῦ Ὀκτωβρίου. Τὸ ἐξάμηνο ποὺ περιλαμβάνει τὶς διακοπὲς τοῦ Πάσχα λέγεται ἑαρινὸ καὶ λήγει στὶς 30 Ἰουνίου τὸ ἀργότερο. Ἄν ἡ ἔναρξη τῶν μαθημάτων τοῦ πρώτου ἐξαμήνου καθυστερήσει, ἡ διάρκειά του περιορίζεται ἀντίστοιχα, δὲν μπορεῖ ὅμως νὰ εἶναι μικρότερη ἀπὸ δεκατρεῖς (13) ἐβδομάδες.

"Άρθρο 2.

Μέσα στὸ χειμερινὸ ἐξάμηνο ἡ Σχολὴ ἢ τὰ Τμήματα ἢ οἱ Τομεῖς ὀρίζουν ἕνα ἀκαδημαϊκὸ σύμβουλο γιὰ κάθε φοιτητῆ. Ἔργο τοῦ συμβούλου εἶναι νὰ πληροφορεῖ τὸν φοιτητῆ σχετικὰ μὲ κάθε ζήτημα ποὺ ἀφορᾷ τὶς σπουδές του. Ἡ Σχολή, τὰ Τμήματα ἢ οἱ Τομεῖς καθορίζουν τὸν τρόπο ἐνημέρωσης καὶ πληροφόρησης τῶν φοιτητῶν.

Ὁ φοιτητῆς κατὰ τὴ διάρκεια τῶν δύο πρώτων μηνῶν ἀπὸ τὸν ὀρισμὸ τῶν συμβούλων μπορεῖ μὲ αἴτησή του νὰ ζητήσῃ ἀλλαγὴ τοῦ συμβούλου του.

"Άρθρο 3.

1. Ὁ φοιτητῆς μὲ αἴτησή του, ποὺ ὑποβάλλεται τὸ ἀργότερο ὡς τὸ τέλος τῆς τρίτης ἐβδομάδος μετὰ τὴν ἔναρξη τοῦ ἐξαμήνου, ἐγγράφεται στὰ μαθήματα ποὺ θὰ παρακολουθήσει.

2. Ὁ φοιτητής, μὲ ἔγγραφο δῆλωσή του, ἔχει δικαίωμα νὰ ἀποσυρθεῖ ἀπὸ μάθημα στὸ ὁποῖο ἔχει ἐγγραφεῖ, ἐφόσον τηρεῖται ἡ διάταξη τοῦ ἄρθρου 2, ποῦ προβλέπει ἐλάχιστον ἀριθμὸ μαθημάτων γιὰ κάθε ἐξαμῆνο. Ἡ δῆλωση πρέπει νὰ ἔχει κατατεθεῖ τὸ ἀργότερο ὡς τὸ τέλος τῆς ἐνδέκατης ἐβδομάδας τοῦ ἀντίστοιχου ἐξαμήνου. Στὴν περίπτωση αὐτὴ ἡ ἐγγραφή τοῦ φοιτητῆ στὸ μάθημα ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἀπορίπτεται θεωρεῖται ὅτι δὲν ἔχει γίνει.

Ἄρθρο 4.

1. Ἡ ἐκτίμηση τῆς ἐπίδοσης τῶν φοιτητῶν σὲ κάθε μάθημα γίνεται μὲ γραπτὴ ἢ προφορικὴ ἢ γραπτὴ καὶ προφορικὴ ἐξέταση κατὰ τὴν κρίση τοῦ διδάσκοντος, ὕστερα ἀπὸ συνεννόηση διδασκόντων καὶ διδασκομένων.

Πρόσθετο κριτήριον στὶς παραδόσεις μπορεῖ νὰ εἶναι εἰδικὴ ἐργασία σὲ θέμα ποῦ ὀρίζεται ἀπὸ τὸν διδάσκοντα. Ἡ ἐκπόνηση γραπτῆς ἐργασίας εἶναι προαιρετικὴ καὶ μπορεῖ νὰ ἐπηρεάσει θετικὰ τὴν τελικὴ ἐκτίμηση τῆς ἐπίδοσης τῶν φοιτητῶν. Στὰ σεμινάρια, ἂν δὲν διεξαχθεῖ ἐξέταση, ἡ ἐπίδοση τοῦ φοιτητῆ κρίνεται ἀπὸ τὴν ποιότητα τῆς γραπτῆς ἐργασίας καὶ τὴν ἐνεργὸ συμμετοχὴ του.

Ἄλλες τυχὸν διαδικασίες (π.χ. ἐνδιάμεσες δοκιμασίες) μποροῦν νὰ καθορίζονται ἀπὸ τὸν Τομέα, ὕστερα ἀπὸ εἰσήγηση τοῦ διδάσκοντος.

2. Τὸ περιεχόμενον τῆς διδασκαλίας κάθε μαθήματος καὶ οἱ διαδικασίες ἐκτίμησης τῆς ἐπίδοσης τῶν φοιτητῶν ἀνακοινώνονται στοὺς φοιτητὲς ὡς τὸ τέλος τῆς τρίτης ἐβδομάδας ἀπὸ τὴν ἔναρξη τοῦ ἐξαμήνου. Ταυτόχρονα ὑποδεικνύεται ἀπὸ τοὺς διδάσκοντες ἡ βασικὴ βιβλιογραφία τοῦ μαθήματος, ἡ ὁποία κατατίθεται στὴ Γραμματεία τῆς Σχολῆς μαζί μὲ διαγράμματα τοῦ περιεχομένου τοῦ μαθήματος.

Ἄρθρο 5.

1. Ἡ βαθμολογία σὲ κάθε μάθημα ἐκφράζεται μὲ τὴ βαθμολογικὴ κλίμακα ἀπὸ μηδὲν (0) ἕως δέκα (10). Βάση ἐπιτυχίας εἶναι ὁ βαθμὸς πέντε (5).

2. Ἡ βαθμολογία τοῦ πτυχίου συνάγεται ἀπὸ τὸν μέσο ὄρο τῶν βαθμῶν σὲ ὅλα τὰ μαθήματα ποῦ ἀπαιτοῦνται γιὰ τὴν ὀλοκλήρωση τῶν σπουδῶν. Βαθμὸς πτυχίου πάνω ἀπὸ 8,5 ἕως καὶ 10 χαρακτηρίζεται ὡς «Ἀριστα», πάνω ἀπὸ 6,5 ἕως καὶ 8,5 χαρακτηρίζεται ὡς «Λίαν καλῶς» καὶ ἀπὸ 5 ἕως 6,5 χαρακτηρίζεται «Καλῶς».

Ἄρθρο 6.

1. Τελικὲς ἐξετάσεις σὲ κάθε μάθημα διεξάγονται δύο φορές σὲ τρεῖς ἐξεταστικὲς περιόδους, ποῦ ἔχουν διάρκειαν δύο ἐβδομάδων.

Ἡ πρώτη ἐξεταστική περίοδος εἶναι στό πρῶτο δεκαπενθήμερο τοῦ Φεβρουαρίου, ἡ δεύτερη ἐξεταστική περίοδος στό δεύτερο δεκαπενθήμερο τοῦ Ἰουνίου καί ἡ τρίτη ἐξεταστική περίοδος μέσα στό μῆνα Σεπτέμβριο.

2. Φοιτητής πού ἀποτυγχάνει σέ ἕνα μάθημα ἔχει δικαίωμα νά ἐπανεξετασθεῖ στό μάθημα αὐτό μόνο κατά τήν περίοδο τῶν τελικῶν ἐξετάσεων τοῦ ἐπόμενου Σεπτεμβρίου. Ἀποτυχία καί στή δεύτερη τελική ἐξέταση σημαίνει ὀριστική ἀποτυχία στό μάθημα. Σέ περίπτωση ὀριστικῆς ἀποτυχίας, ὁ φοιτητής μπορεῖ νά ἐγγραφεῖ κατά τὸ ἐπόμενο (ἢ ἄλλο) ἐξάμηνο σέ μάθημα πού ἀνήκει στό ἴδιο γνωστικό ἀντικείμενο ἢ, ἂν τὸ μάθημα εἶναι ἐπιλεγόμενο, σέ μάθημα τοῦ ἴδιου ἢ ἄλλου γνωστικοῦ ἀντικειμένου.

3. Δέν ἐπιτρέπεται ἡ ἐγγραφή σέ μάθημα τοῦ ὁποίου ἡ ὕλη συμπίπτει ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει με τήν ὕλη μαθήματος πού ἔχει ἤδη περάσει ὁ φοιτητής, ἐκτός ἂν πρόκειται γιά μάθημα ὑψηλότερης βαθμίδας, κατά τὰ ὀριζόμενα στό ἄρθρο 12.

4. Ἡ βαθμολογία κάθε μαθήματος κατατίθεται στή Γραμματεία τῆς Σχολῆς μέσα σέ δεκαπέντε μέρες μετά τὸ τέλος τῆς ἐξεταστικῆς περιόδου.

Ἄρθρο 7.

Ἡ Σχολή ἢ οἱ Τομεῖς μποροῦν, ἂν κρίνουν ὅτι ὑπάρχει ἀνάγκη, νά ἐπαναλάβουν τήν προσφορά τοῦ ἴδιου μαθήματος σέ συνεχόμενα ἐξάμηνα.

Γιά τήν ἐπιλογή τοῦ μαθήματος αὐτοῦ ἰσχύει ὁ περιορισμός πού διατυπώνεται στό ἄρθρο 6, παρ. 3.

Ἄρθρο 8.

Ἡ Σχολή καταρτίζει «Ὁδηγὸ Σπουδῶν», στόν ὁποῖο περιλαμβάνονται πίνακες μαθημάτων πού προσφέρονται κατά τὰ δύο ἐξάμηνα κάθε ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους μέ σύντομη περιγραφή τοῦ περιεχομένου τους, τὰ ὀνόματα τῶν διδασκόντων, ἂν εἶναι γνωστά ἐγκαίρως, καί κάθε ἄλλη πληροφορία πού θά διευκολύνει τὸ φοιτητὴ στίς σπουδές του. Ὁ Ὁδηγὸς διανέμεται στοὺς φοιτητές, ὅταν ἀρχίζει τὸ χειμερινὸ ἐξάμηνο.

Ἄρθρο 9.

Στή διάρκεια τῶν τριῶν πρώτων ἐτῶν τῶν σπουδῶν του ὁ φοιτητής ὀφείλει νά ἐγγράφεται, καί νά ὑποβάλλεται στίς ἀντίστοιχες ἐξετάσεις, σέ ὄχι λιγότερα ἀπὸ τέσσερα (4) καί ὄχι περισσότερα ἀπὸ ἐννέα (9) μαθήματα σέ κάθε ἐξάμηνο. Κατά τὸ τέταρτο ἔτος τῶν σπουδῶν του ὁ φοιτητής ὀφείλει νά ἐγγραφεῖ καί νά ὑποβληθεῖ στίς ἀντίστοιχες ἐξετάσεις σέ ὀκτώ (8) τουλάχιστον μαθήματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα δύο (2) τουλάχιστον κατά τὸ ὄγδοο ἐξάμηνο σπουδῶν.

Στοὺς ἀριθμοὺς αὐτοὺς συνυπολογίζεται καί ἡ ξένη γλώσσα, ἔστω καί ἂν

ὁ φοιτητῆς ἔχει ἀπαλλαγεῖ ἀπὸ τὴν παρακολούθησὴ τῆς κατὰ τὰ προβλεπόμενα στὸ ἄρθρο 10.

Ἄρθρο 10.

1. Οἱ μαθητῆς ὀφείλουν, ὡς τὸ τέλος τῶν σπουδῶν τους, νὰ ἔχουν μάθει τὴν ἀγγλικὴ ἢ τὴ γαλλικὴ ἢ τὴ γερμανικὴ ἢ τὴν ἰταλικὴ γλῶσσα, ἐφόσον προσφέρεται ἡ διδασκαλία τῶν γλωσσῶν αὐτῶν στὴν Φιλοσοφικὴ Σχολή, σὲ βαθμὸ πού νὰ μποροῦν νὰ κατανοοῦν συγγράμματα τῆς ἐπιστήμης τους γραμμένα σὲ μιὰν ἀπὸ τὶς γλῶσσες αὐτές.

2. Τὰ μαθήματα τῶν ξένων γλωσσῶν διδάσκονται τρεῖς ὥρες τὴν ἑβδομάδα σὲ προοδευτικὴ σειρὰ τεσσάρων ἑξαμηνιαίων μαθημάτων.

3. Ὁ πρωτοεισαγόμενος φοιτητῆς πού δὲν κατέχει καμιὰν ἀπὸ τὶς παραπάνω γλῶσσες ὀφείλει νὰ παρακολουθήσει τὰ μαθήματα μιᾶς ἀπὸ αὐτὲς κατὰ τὰ πρῶτα τέσσερα ἑξάμηνα τῶν σπουδῶν του καὶ νὰ ἐπιτύχει στὶς ἀντίστοιχες ἐξετάσεις. Ὁ μέσος ὅρος τῶν βαθμῶν στὰ τέσσερα μαθήματα συνυπολογίζεται ὡς ἓνας βαθμὸς γιὰ τὴν ἐξαγωγή τοῦ μέσου ὅρου τῆς βαθμολογίας τοῦ πτυχίου.

4. Ὁ πρωτοεισαγόμενος φοιτητῆς πού κατέχει μιὰν ἀπὸ τὶς γλῶσσες τῆς παρ. 1 ἐξετάζεται στὴ γλῶσσα αὐτὴ ἀπὸ διμελῆ ἐπιτροπή, ἀποτελούμενη ἀπὸ ἓναν διδάσκαλο τῆς ἀντίστοιχης γλώσσας καὶ ἓνα μέλος τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ, ἡ ὁποία μπορεῖ νὰ εἰσηγηθεῖ στὴ Σχολή τὴν ἀπαλλαγὴ του ἀπὸ τὴν παρακολούθησιν τῶν μαθημάτων τῆς ξένης γλώσσας καὶ νὰ τὸν βαθμολογήσει στὴ γλῶσσα αὐτή, ἢ μπορεῖ νὰ τὸν ἐντάξει σὲ ἓνα ἀπὸ τὰ πιὸ προχωρημένα μαθήματα τῆς ἴδιας γλώσσας.

5. Μὲ τοὺς ἴδιους ὅρους εἶναι δυνατὴ ἡ παρακολούθησιν μαθημάτων καὶ δεύτερης ξένης γλώσσας ἢ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὴν παρακολούθησιν τῆς. Ἡ ἐπιτυχία στὴ δεύτερη ξένη γλῶσσα συνεπάγεται πίστωση τοῦ φοιτητῆ με ἕξι (6) ὥρες ἐλεύθερης ἐπιλογῆς.

Ἄρθρο 11.

1. Ὅλα τὰ μαθήματα πού διδάσκονται στὴ Φιλοσοφικὴ Σχολή ἐντάσσονται σὲ μιὰν ἀπὸ τὶς ἐξῆς τρεῖς βαθμίδες : (α) Αὐτοτελεῖς ἀσκήσεις, (β) Παραδόσεις, καὶ (γ) Σεμινάρια. Καὶ στὶς τρεῖς βαθμίδες τὰ μαθήματα εἶναι κατὰ κανόνα τρίωρα.

2.(α) Αὐτοτελεῖς ἀσκήσεις ὀνομάζονται τὰ ἀνεξάρτητα μαθήματα πού ἀποσκοποῦν στὴν παροχὴ ἢ ἐμπέδωσιν βασικῶν ἢ γενικῶν γνώσεων καὶ γίνονται, κατὰ τὸ δυνατό, σὲ μικρὰς ομάδες φοιτητῶν.

(β) Παραδόσεις ὀνομάζονται τὰ μαθήματα στὰ ὁποῖα παρουσιάζεται ἐποπτικὰ μία εὐρεῖα περιοχὴ ἑνὸς γνωστικοῦ ἀντικειμένου καὶ ὁ σχετικὸς με αὐτὴν ἐπιστημονικὸς προβληματισμός, μέρος τῶν ὁποίων μπορεῖ νὰ εἶναι εἰδικὲς ἀσκήσεις.

(γ) Σεμινάρια ὀνομάζονται τὰ μαθήματα στὰ ὁποῖα οἱ διδασκόμενοι, μὲ τὶς ὁδηγίες τοῦ διδάσκοντος, ἐρευνοῦν ἓνα εἰδικὸ θέμα μὲ τὴ βοήθεια τῆς σχετικῆς ἐπιστημονικῆς βιβλιογραφίας.

3. Στὸν κατάλογο τῶν προσφερόμενων μαθημάτων τῆς Σχολῆς οἱ ἀσκήσεις ἀριθμοῦνται ἀπὸ 1 ὠς τὸ 99, οἱ παραδόσεις ἀπὸ τὸ 100 ὠς τὸ 199 καὶ τὰ σεμινάρια ἀπὸ τὸ 200 ὠς τὸ 299.

4. Τὰ μαθήματα τῶν ξένων γλωσσῶν ἐντάσσονται στὴν κατηγορία τῶν ἀσκήσεων.

Ἄρθρο 12.

1. Ἡ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ ἀπονέμει πέντε πτυχία, ποὺ ἀντιστοιχοῦν στοὺς πέντε Τομεῖς τῆς Σχολῆς: (α) Κλασσικῶν Σπουδῶν, (β) Μεσαιωνικῶν καὶ Νεωτέρων Σπουδῶν, (γ) Ἱστορίας, (δ) Ἀρχαιολογίας, καὶ (ε) Παιδαγωγικῶν Σπουδῶν.

2. Γιὰ τὴν ἀπόκτηση ὁποιοῦδήποτε πτυχίου ἀπαιτεῖται ἡ παρακολούθηση καὶ ἐπιτυχῆς ἐξέταση σὲ ὀρισμένο ἀριθμὸ ἐξαμηνιαίων μαθημάτων, ποὺ συμποσοῦνται σὲ ἑκατὸν πενήντα ἔξι (156) ὥρες ἐβδομαδιαίας διδασκαλίας. Ἀπὸ τὸ συνολικὸ αὐτὸν ἀριθμὸ ὥρῶν οἱ ἑκατὸν τριάντα δύο (132) εἶναι ὥρες μαθημάτων τῶν ὑποχρεωτικῶν γνωστικῶν ἀντικειμένων τοῦ κάθε πτυχίου, καὶ οἱ ὑπόλοιπες εἴκοσι τέσσερις (24) εἶναι ὥρες τῶν ἐπιλεγόμενων γνωστικῶν ἀντικειμένων. Διευκρινίζεται ὅτι ὁ φοιτητὴς δικαιούται νὰ αὐξάνει μὲ τὴν ἐλεύθερη ἐπιλογὴ τὶς ὥρες μαθημάτων τῶν ὑποχρεωτικῶν γνωστικῶν ἀντικειμένων.

Ἀπὸ τὶς ὥρες μαθημάτων τῶν ὑποχρεωτικῶν γνωστικῶν ἀντικειμένων οἱ δέκα ὀκτὼ (18) τουλάχιστον εἶναι ὥρες σεμιναρίων, καὶ οἱ ἐνενήντα (90) τουλάχιστον εἶναι ὥρες παραδόσεων.

3. Δικαίωμα ἐγγραφῆς σὲ σεμινάριο ἔχει ὁ φοιτητὴς ποὺ ἔχει ἤδη παρακολουθήσει καὶ ἐξεταστῆ ἐπιτυχῶς σὲ δύο τουλάχιστον παραδόσεις ἢ τρεῖς ἀσκήσεις τοῦ ἴδιου ἢ παρεμφεροῦς γνωστικοῦ ἀντικειμένου.

Ἡ προτεραιότητα ἐγγραφῆς καθορίζονται ἀπὸ τὸ ἐξάμηνο φοίτησης (π.χ. 8ο, 7ο, 6ο κοκ.) καὶ ἀπὸ τὸν Τομέα στὸν ὁποῖο ἀνήκει ὁ φοιτητὴς. Σὲ περίπτωση ποὺ δὲν ἐκπληρώνονται οἱ παραπάνω προϋποθέσεις, ἀπαιτεῖται συγκατάθεση τοῦ διδάσκοντος.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν φοιτητῶν στὰ σεμινάρια δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνει τοὺς εἴκοσι (20). Ἄν ὑπάρχει ἀνάγκη, τὸ ἴδιο σεμινάριο ἐπαναλαμβάνεται στὸ ἐπόμενο ἐξάμηνο. Ὑστερα ἀπὸ τὴν πάροδο ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τὴν ἑναρξὴ τοῦ σεμιναρίου ὁ φοιτητὴς δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ ζητήσῃ θέμα γιὰ ἐργασία.

Περιορισμοὶ γιὰ τὴν ἐγγραφή σὲ παραδόσεις δὲν ὑπάρχουν, ἐκτὸς ἀπὸ εἰδικὲς περιπτώσεις προαπαιτούμενων μαθημάτων, γιὰ τὶς ὁποῖες ἀποφασίζει ὁ Τομέας ὕστερα ἀπὸ εἰσήγηση τοῦ διδάσκοντος.

Ἄρθρο 13.

1. Για τὴν ἀπόκτηση τοῦ Πτυχίου Κλασσικῶν Σπουδῶν ὁ φοιτητῆς ὀφείλει νὰ ἔχει παρακολουθήσει τὶς ὥρες μαθημάτων ποὺ ὀρίζονται παρακάτω γιὰ κάθε ὑποχρεωτικὸ γνωστικὸ ἀντικείμενο, ξένη γλῶσσα καὶ ἐλεύθερη ἐπιλογή, καὶ νὰ ἔχει ὑποστῆ ἐπιτυχῶς τὶς σχετικὲς ἐξετάσεις καὶ / ἢ ἄλλες δοκιμασίες (βλ. ἄρθρο 4):

	ὥρες
Ἀρχαία Ἑλληνικὴ Φιλολογία (ΑΕΦ)	36
Λατινικὴ Φιλολογία (ΛΦ)	21
Βυζαντινὴ Φιλολογία (ΒΦ)	6
Νεοελληνικὴ Φιλολογία (ΝΕΦ)	12
Γλωσσολογία (Γενικὴ ἢ Θεωρητικὴ καὶ Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσας) (Γλ)	9
Ἀρχαιογνωστικὰ μαθήματα (Ἀρχαία Ἱστορία (ΑΙ) καὶ Ἀρχαιολογία Προϊστορικὴ καὶ / ἢ Κλασσικὴ (ΠΑ, ΚΑ)	18
Φιλοσοφία (Συστηματικὴ Φιλοσοφία καὶ/ἢ Ἱστορία τῆς Φιλοσοφίας)	9
Παιδαγωγικὴ (Παι)	9
Ξένη γλῶσσα	12
Ἐλεύθερη Ἐπιλογή	24

Ἐννέα (9) ἢ ἕξι (6) ἀπὸ τὶς ὥρες τῆς ΑΕΦ, ἕξι (6) ἢ τρεῖς (3) ἀπὸ τὶς ὥρες τῆς ΛΦ, τρεῖς (3) ἀπὸ τὶς ὥρες τῆς ΝΕΦ καὶ τρεῖς (3) ἀπὸ τὶς ὥρες τῆς ὁμάδας ΑΙ, ΠΑ, ΚΑ εἶναι ὥρες σεμιναρίων.

Τουλάχιστον ἕξι (6) ἀπὸ τὶς ὥρες τῆς ΑΕΦ καὶ ἕξι (6) ἀπὸ τὶς ὥρες τῆς ΛΦ εἶναι ὥρες ἀσκήσεων θεματογραφίας. Τρεῖς (3) ἀπὸ τὶς ὥρες τῆς Παι εἶναι ὥρες ἀσκήσεων.

Οἱ ὥρες τῆς ΛΦ μποροῦν νὰ ἀυξάνονται κατὰ τρεῖς (3) ἢ ἕξι (6) μὲ ἀντίστοιχη μείωση τῶν ὥρῶν τῆς ΑΕΦ. Στὴν περίπτωσιν αὕτη οἱ ὥρες σεμιναρίων τῆς ΛΦ μποροῦν νὰ ἀυξάνονται κατὰ τρεῖς (3), μὲ ἀντίστοιχη μείωση τῶν σεμιναρίων τῆς ΑΕΦ. Ἐπίσης οἱ ὥρες τῆς ΒΦ καὶ οἱ ὥρες τῆς Γλ μποροῦν νὰ ἀυξάνονται κατὰ τρεῖς (3) μὲ ἀντίστοιχη μείωση τῶν ὥρῶν τῆς ΑΕΦ. Στὴν περίπτωσιν αὕτη τρεῖς (3) ὥρες σεμιναρίου τῆς ΑΕΦ μποροῦν νὰ ἀντικαθίστανται μὲ σεμιναριακὲς ὥρες τῆς ΒΦ ἢ τῆς Γλ, ἀλλὰ σὲ καμιά περίπτωση οἱ ὥρες σεμιναρίων τῆς ΑΕΦ δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι λιγότερες ἀπὸ ἕξι (6).

2. Για τὴν ἀπόκτηση τοῦ Πτυχίου Μεσαιωνικῶν καὶ Νεωτέρων Σπουδῶν ὁ φοιτητῆς ὀφείλει νὰ ἔχει παρακολουθήσει τὶς ὥρες μαθημάτων ποὺ ὀρίζονται παρακάτω γιὰ κάθε ὑποχρεωτικὸ γνωστικὸ ἀντικείμενο, ξένη γλῶσ-

σα καὶ ἐλεύθερη ἐπιλογή, καὶ νὰ ἔχει ὑποστεῑ ἐπιτυχῶς τὶς σχετικῆς ἐξετάσεις ἢ καὶ ἄλλες δοκιμασίαι (βλ. ἄρθρο 4):

	ὥρες
Νεοελληνικὴ Φιλολογία (ΝΕΦ)	24
Βυζαντινὴ Φιλολογία (ΒΦ)	9
Ἀρχαία Ἑλληνικὴ Φιλολογία (ΑΕΦ)	15
Λατινικὴ Φιλολογία (ΛΦ)	9
Γλωσσολογία (Γενικὴ ἢ Θεωρητικὴ καὶ Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσας) (Γλ)	9
Λαογραφία (Λαο)	9
Ἱστορία τοῦ Θεάτρου (ΙΘ)	9
Βυζαντινὴ Ἱστορία καὶ / ἢ Ἱστορία Μέσων Χρόνων (ΒΙ, ΙΜΧ)	9
Ἱστορία Νεότερων Χρόνων καὶ / ἢ Νεότερη Ἑλληνικὴ Ἱστορία καὶ/ ἢ Ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους (ΙΝΧ, ΝΕΙ, ΙΕΚ) ἢ Ἱστορία Ἀφρικῆς (ΙΑφ) ἢ Ἱστορία Ἀράβων (ΙΑ)	12
Φιλοσοφία (Συστηματικὴ καὶ / ἢ Ἱστορία τῆς Φιλοσοφίας)	6
Παιδαγωγικὴ (Παι)	9
Ξένη γλῶσσα	12
Ἐλεύθερη Ἐπιλογή	24

Ἐξί (6) ἀπὸ τὶς ὥρες τῆς ΝΕΦ, τρεῖς (3) ἀπὸ τὶς ὥρες τῆς ΒΦ ἢ τῆς ΙΘ, τρεῖς (3) ἀπὸ τὶς ὥρες τῆς Γλ ἢ τῆς Λαο, τρεῖς (3) ἀπὸ τὶς ὥρες τῶν ἱστορικῶν μαθημάτων (ΒΙ, ΙΜΧ, ΙΝΧ, ΝΕΙ, ΙΕΚ, ΙΑ, ΙΑφ) καὶ τρεῖς (3) ἀπὸ τὶς ὥρες τῆς ΑΕΦ ἢ ΛΦ εἶναι ὥρες σεμιναρίων. Τρεῖς (3) ἀπὸ τὶς ὥρες τῆς Παι εἶναι ὥρες ἀσκήσεων.

Οἱ ὥρες τῶν ΒΦ μποροῦν νὰ ἀυξηθοῦν σὲ δώδεκα (12) μὲ ἀντίστοιχη μείωση τῶν ὥρῶν τῆς ΝΕΦ σὲ εἴκοσι μία (21). Ἐπίσης οἱ ὥρες τῶν ΒΙ/ΙΜΧ μποροῦν νὰ ἀυξηθοῦν σὲ δώδεκα (12) μὲ ἀντίστοιχη μείωση τῶν ὥρῶν ΙΝΧ/ΝΕΙ/ΙΕΚ/ΙΑ/ΙΑφ, καθὼς καὶ οἱ ὥρες τῶν ΙΝΧ/ΝΕΙ/ΙΕΚ/ΙΑ/ΙΑφ σὲ δέκα πέντε (15) μὲ ἀντίστοιχη μείωση τῶν ὥρῶν τῶν ΒΙ/ΙΜΧ.

3. Γιὰ τὴν ἀπόκτηση τοῦ Πτυχίου Ἱστορίας ὁ φοιτητῆς ὀφείλει νὰ παρακολουθήσει τὶς ὥρες μαθημάτων ποὺ ὀρίζονται παρακάτω γιὰ κάθε ὑποχρεωτικὸ γνωστικὸ ἀντικείμενο, ξένη γλῶσσα καὶ ἐλεύθερη ἐπιλογή, καὶ νὰ ἔχει ὑποστεῑ ἐπιτυχῶς τὶς σχετικῆς ἐξετάσεις ἢ καὶ ἄλλες δοκιμασίαι (βλ. ἄρθρο 4):

	ώρες
Ἀρχαία Ἱστορία (Ἑλληνική καὶ Ρωμαϊκή) (ΑΙ)	12
Βυζαντινὴ Ἱστορία (ΒΙ)	6
Ἱστορία Μέσων Χρόνων (ΙΜΧ)	6
Ἱστορία Νεότερων Χρόνων (ΙΝΧ)	6
Νεότερη Ἑλληνικὴ Ἱστορία (ΝΕΙ)	6
Ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους (ΙΕΚ)	6
Ἱστορία τῆς Ἀφρικῆς (ΙΑφ) καὶ / ἢ Ἱστορία τῶν Ἀράβων (ΙΑ)	6
Πρόσθετες ὥρες μαθημάτων Ἱστορίας ποὺ ἐπιλέγονται μεταξὺ τῶν παραπάνω γνωστικῶν ἀντικειμένων.	6
Ἀρχαία Ἑλληνικὴ Φιλολογία (ΑΕΦ)	18
Λατινικὴ Φιλολογία (ΛΦ)	9
Νεοελληνικὴ Φιλολογία (ΝΕΦ)	12
Κοινωνιολογία καὶ / ἢ Λαογραφία (Κοι, Λαο)	9
Φιλοσοφία (Συστηματικὴ καὶ / ἢ Ἱστορία τῆς Φιλοσοφίας) (Φ)	9
Παιδαγωγικὴ (Παι)	9
Ξένη γλῶσσα	12
Ἐλεύθερη Ἐπιλογή	24

Δώδεκα (12) τουλάχιστον ἀπὸ τὶς ὥρες τῶν ἱστορικῶν γνωστικῶν ἀντικειμένων εἶναι ὥρες σεμιναρίων. Ἐπίσης τρεῖς (3) ἀπὸ τὶς ὥρες τῶν ΑΕΦ ἢ ΛΦ ἢ ΝΕΦ καὶ τρεῖς (3) ἀπὸ τὶς ὥρες τῶν Φ ἢ Κοι ἢ Λαο εἶναι ὥρες σεμιναρίων.

Τρεῖς (3) ἀπὸ τὶς ὥρες τῆς Παι εἶναι ὥρες ἀσκήσεων. Οἱ ὥρες τῆς ΛΦ μποροῦν νὰ ἀῦξηθοῦν σὲ δώδεκα (12) μὲ ἀντίστοιχη μείωση τῶν ὥρῶν τῆς ΑΕΦ σὲ δεκαπέντε (15).

4. Γιὰ τὴν ἀπόκτηση τοῦ Πτυχίου Ἀρχαιολογίας ὁ φοιτητὴς ὀφείλει νὰ ἔχει παρακολουθήσει τὶς ὥρες μαθημάτων ποὺ ὀρίζονται παρακάτω γιὰ κάθε ὑποχρεωτικὸ γνωστικὸ ἀντικείμενο, ξένη γλῶσσα καὶ ἐλεύθερη ἐπιλογή, καὶ νὰ ἔχει ὑποστῆ ἐπιτυχῶς τὶς σχετικὲς ἐξετάσεις ἢ καὶ ἄλλες δοκιμασίες (βλ. ἄρθρο 4):

	ῶρες
Προϊστορική Ἀρχαιολογία (ΠΑ)	15
Κλασική Ἀρχαιολογία (ΚΑ)	15
Βυζαντινὴ Ἀρχαιολογία (ΒΑ)	12
Ἱστορία τῆς Τέχνης τῆς Δύσεως (ΙΤΔ)	9
Ἀρχαία Ἱστορία (Ἑλληνικὴ καὶ Ρωμαϊκὴ) (ΑΙ)	9
Βυζαντινὴ Ἱστορία (ΒΙ)	6
Ἀρχαία Ἑλληνικὴ Φιλολογία (ΑΕΦ)	18
Λατινικὴ Φιλολογία (ΛΦ)	9
Νεοελληνικὴ Φιλολογία (ΝΕΦ)	12
Φιλοσοφία (Συστηματικὴ καὶ / ἢ Ἱστορία τῆς Φιλοσοφίας)	6
Παιδαγωγικὴ (Παι)	9
Ξένη γλῶσσα	12
Ἐλεύθερη Ἐπιλογή	24

Δώδεκα (12) ἀπὸ τὶς ῶρες τῶν μαθημάτων ΠΑ, ΚΑ, ΒΑ (σὲ ἀναλογία 2 - 1 - 1 ἢ 1 - 2 - 1 ἢ 1 - 1 - 2 ἀντίστοιχα), τρεῖς (3) ἀπὸ τὶς ῶρες τῶν μαθημάτων ΙΤΔ ἢ ΑΙ ἢ ΒΙ καὶ τρεῖς (3) ἀπὸ τὶς ῶρες τῶν μαθημάτων ΑΕΦ ἢ ΛΦ εἶναι ῶρες σεμιναρίων. Τρεῖς (3) ἀπὸ τὶς ῶρες τῆς Παι εἶναι ῶρες ἀσκήσεων.

Οἱ ῶρες τῆς ΛΦ μποῦν νὰ ἀυξηθοῦν σὲ δώδεκα (12) μὲ ἀντίστοιχη μείωση τῶν ῶρῶν τῆς ΑΕΦ σὲ δεκαπέντε (15).

5. Γιὰ τὴν ἀπόκτηση τοῦ Πτυχίου Παιδαγωγικῶν Σπουδῶν ὁ φοιτητὴς ὀφείλει νὰ ἔχει παρακολουθήσει τὶς ῶρες μαθημάτων ποὺ ὀρίζονται παρακάτω γιὰ κάθε ὑποχρεωτικὸ γνωστικὸ ἀντικείμενο, ξένη γλῶσσα καὶ ἐλεύθερη ἐπιλογή, καὶ νὰ ἔχει ὑποστῆ ἐπιτυχῶς τὶς σχετικὲς ἐξετάσεις ἢ καὶ ἄλλες δοκιμασίες (βλ. ἄρθρο 4):

	ῶρες
Συστηματικὴ Φιλοσοφία καὶ Ἱστορία τῆς Φιλοσοφίας (Φ)	24
Ψυχολογία (Ψ)	18
Παιδαγωγικὴ (Παι)	18
Κοινωνιολογία (Κοι)	12
Γλωσσολογία (Γενικὴ ἢ Θεωρητικὴ)	6
Ἀρχαία Ἑλληνικὴ Φιλολογία (ΑΕΦ)	15
Λατινικὴ Φιλολογία (ΛΦ)	9
Νεοελληνικὴ Φιλολογία (ΝΕΦ)	9
Ἱστορία (ὁποιασδήποτε περιόδου)	9
Ξένη γλῶσσα	12
Ἐλεύθερη ἐπιλογή	24

Ἐξί (6) ἀπὸ τὶς ὥρες τῆς Φ, τρεῖς (3) ἀπὸ τὶς ὥρες τῆς Ψ, τρεῖς (3) ἀπὸ τὶς ὥρες τῆς Παί, τρεῖς (3) ἀπὸ τὶς ὥρες τῆς Κοί καὶ τρεῖς (3) ἀπὸ τὶς ὥρες τῆς ΑΕΦ ἢ ΝΕΦ εἶναι ὥρες σεμιναρίων. Τρεῖς (3) ἀπὸ τὶς ὥρες τῆς Παί εἶναι ὥρες ἀσκήσεων.

Ἄρθρο 14.

Ἐκ τῆς «κατάλογος τῶν προσφερόμενων μαθημάτων» τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς στὸ ἄρθρο 17 εἶναι δυνατὸ νὰ τροποποιεῖται, ὕστερα ἀπὸ ἀπόφαση τῆς Σχολῆς, μὲ τὴν προσθήκη, τὴν ἀφαίρεση ἢ τὴν ἀντικατάσταση μαθημάτων, ἐφόσον οἱ τροποποιήσεις αὐτὲς ὑπαγορεύονται ἀπὸ τὴν ἀνάγκη διδασκαλίας νέων ἢ εἰδικότερων μαθημάτων, ἢ ὀφείλονται σὲ ἀδυναμία προσφορᾶς ἑνὸς ἢ περισσοτέρων ἀπὸ αὐτά, καὶ οἱ τροποποιήσεις αὐτὲς συνεπάγονται ἀπλὴ ἐσωτερικὴ ἀνακατανομὴ τῆς διδασκαλίας καὶ δὲν θίγουν τὰ ὀριζόμενα στὸ ἄρθρο 13.

Ἄρθρο 15.

Ἡ πρὸς ἐξαμηνιαία μαθήματα ἰσοδυναμία τῶν ἐτήσιων μαθημάτων, στὰ ὁποῖα ἔχουν ἤδη ἐξεταστῆ ἐπιτυχῶς οἱ φοιτητὲς τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Κρήτης ἢ οἱ μετεγγραφόμενοι σ' αὐτὴν ἀπὸ ἄλλα Ἄνωτα Ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα, στὸ βαθμὸ πού δὲν ρυθμίζεται ἀπὸ τὸ ἄρθρο 17, ὀρίζεται μὲ ἀπόφαση τοῦ Τομέα ἢ τῆς Σχολῆς.

Ἄρθρο 16.

Ὅπου στὸ παρὸν ἀναφέρονται ἀποφάσεις τῆς Σχολῆς ἢ Τομέα, οἱ ἀποφάσεις αὐτὲς λαμβάνονται μὲ ἀπλὴ πλειοψηφία ἀπὸ τὸ σύνολο τοῦ συλλόγου τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς ἢ τοῦ Τομέα καὶ ἐγκρίνεται ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴ Προσωρινῆς Διοικήσεως καὶ Οἰκονομικῆς Διαχειρίσεως ἢ τὴ Σύγκλητο τοῦ Πανεπιστημίου Κρήτης.

Ἄρθρο 17.

Προσφερόμενα Μαθήματα

ΤΟΜΕΑΣ ΚΛΑΣΣΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Ἀρχαία Ἑλληνικὴ Φιλολογία

10 Α-Δ Ἀρχαία Ἑλληνικὴ θεματογραφία

11 Ἐπικὴ γλώσσα καὶ ἰωνικὴ διάλεκτος

12 Ἀρχαία Ἑλληνικὴ μετρικὴ

16 Παπυρολογία

100 Εἰσαγωγὴ στὴν Ἀρχαία Ἑλληνικὴ Φιλολογία

102 Ὅμηρος

100 Ἡσίοδος

106 Λυρικὴ ποίηση

- 108 Ἡρόδοτος
 110 Θουκυδίδης
 112 Αἰσχύλος
 114 Σοφοκλῆς
 116 Εὐριπίδης
 118 Κωμωδία
 120 Ἀττικοὶ ῥήτορες
 122 Πλάτων
 124 Ἀριστοτέλης
 126 Ἑλληνιστικὴ ποίηση
 128 Πεζογραφία ὕψιμης ἀρχαιότητος (Πλούταρχος, Λουκιανὸς κ.λπ.)
 200-205 Σεμινάρια

Λατινικὴ Φιλολογία

- 10 A-B Λατινικὴ θεματογραφία
 100 Εἰσαγωγή στὴ Λατινικὴ Φιλολογία
 102 Λουκρήτιος
 104 Βιργίλιος
 106 Ρωμαϊκὴ ἐλεγεία
 108 Ἱστοριογραφία τῆς «Χρυσῆς Ἐποχῆς»
 110 Κικέρων καὶ ρωμαϊκὴ ῥητορικὴ
 112 Ὀράτιος
 114 Κωμωδία
 116 Πεζογραφία τοῦ «ἀργυροῦ αἰώνα» (Σενέκας, Τάκιτος, Πλίνιος κ.λπ.)
 200-202 Σεμινάρια

Βυζαντινὴ Φιλολογία

- 10 Παλαιογραφία καὶ κωδικολογία
 100 Εἰσαγωγή στὴ βυζαντινὴ φιλολογία
 102 Ὑμνογραφία καὶ ποίηση
 104 Ἱστοριογραφία
 106 Λόγια κοσμικῆς φιλολογίας
 200-201 Σεμινάρια

ΤΟΜΕΑΣ ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΝΕΩΤΕΡΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Νεοελληνικὴ Φιλολογία

- 10 A-B Νεοελληνικὴ γλώσσα
 100 Ἱστορία τῆς νεοελληνικῆς λογοτεχνίας
 102 Εἰσαγωγή στὴ νεοελληνικὴ φιλολογία
 104 Εἰσαγωγή στὴν ὑστεροβυζαντινὴ δημώδη λογοτεχνία
 106 Τοπικὲς ἰδιωματικὲς λογοτεχνίες στὰ πλαίσια τῆς λατινοκρατίας

- 108-112 Κρητικὴ λογοτεχνία τῆς ἀκμῆς
- 114-118 Δημοτικὸ τραγούδι
- 120 Ἑλληνικὸς διαφωτισμὸς
- 122-130 Ἑπτανησιακὴ λογοτεχνία
- 132 Ρομαντικὴ Σχολή
- 134-150 Ποίηση τοῦ 20οῦ αἰώνα
- 152-156 Πεζογραφία τοῦ 19ου αἰώνα
- 158-170 Πεζογραφία τοῦ 20οῦ αἰώνα
- 170-180 Νεοελληνικὸ διήγημα
- 182 Νεοελληνικὸ δοκίμιο
- 184-192 Θεωρία λογοτεχνίας
- 192-198 Συγκριτικὴ λογοτεχνία
- 200-205 Σεμινάρια

Γ λ ω σ σ ο λ ο γ ί α

- 100 Εἰσαγωγὴ στὴ θεωρητικὴ γλωσσολογία
- 102 Σύγχρονες τάσεις καὶ σχολές τῆς θεωρητικῆς γλωσσολογίας
- 104 Ὑφολογία
- 106 Ἱστορία τῆς ἐλληνικῆς γλώσσας
- 108 Ἱστορικὴ Γραμματικὴ τῆς Ἑλληνικῆς Α΄
- 110 Ἱστορικὴ Γραμματικὴ τῆς Ἑλληνικῆς Β΄
- 200-201 Σεμινάρια

Λ α ο γ ρ α φ ί α

- 100 Εἰσαγωγὴ στὴ Λαογραφία
- 102 Παραδοσιακὸς δημόσιος καὶ ἰδιωτικὸς βίος
- 104 Λαϊκὴ ἀφηγηματικὴ λογοτεχνία
- 106 Δημοτικὸ τραγούδι καὶ λαϊκὴ μουσικὴ
- 200-201 Σεμινάρια

Ἱ σ τ ο ρ ί α τ ο ῦ Θ ε ά τ ρ ο υ

- 100 Εἰσαγωγὴ στὴν ἐπιστήμη τοῦ θεάτρου
- 102 Στοιχεῖα ἀπὸ τὴν παλαιότερη ἱστορία τοῦ εὐρωπαϊκοῦ καὶ νεοελληνικοῦ θεάτρου
- 104 Στοιχεῖα ἀπὸ τὴ νεώτερη ἱστορία τοῦ εὐρωπαϊκοῦ καὶ τοῦ νεοελληνικοῦ θεάτρου
- 106 Εἰδικὰ κεφάλαια τῆς ἱστορίας τοῦ θεάτρου καὶ τῆς ἱστορίας τῆς εὐρωπαϊκῆς δραματογραφίας
- 200-201 Σεμινάρια

ΤΟΜΕΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Ἀρχαία Ἱστορία

- 100 Ἀρχαϊκὴ Ἑλλάδα
- 102 Κλασικὴ Ἑλλάδα
- 104 Μακεδονία καὶ ἑλληνιστικοὶ χρόνοι
- 110 Ἀρχαϊκὴ καὶ δημοκρατικὴ Ρώμη
- 112 Αὐτοκρατορικὴ Ρώμη
- 200-201 Σεμινάρια

Βυζαντινὴ Ἱστορία

- 100 Πρώιμη βυζαντινὴ περίοδος
- 102 Μέση βυζαντινὴ περίοδος
- 104 Ὄψιμη βυζαντινὴ περίοδος
- 200-201 Σεμινάρια

Ἱστορία Μέσων Χρόνων

- 100 Πηγές καὶ μεθοδολογία
- 102 Φεουδαρχικὴ κοινωνία
- 104 Ἱστορία τῆς Βενετοκρατίας
- 100-201 Σεμινάρια

Ἱστορία Νεότερων Χρόνων

- 100 Εἰσαγωγὴ στὴν Ἱστορία τῶν Νεότερων Χρόνων
- 102 Οὐμανισμὸς καὶ Ἀναγέννηση στὴν Ἰταλία
- 104 Ἡ Εὐρώπη καὶ ὁ Νέος Κόσμος κατὰ τοὺς νεότερους χρόνους
- 200-201 Σεμινάρια

Νεότερη Ἑλληνικὴ Ἱστορία

- 100 Εἰσαγωγὴ στὴ μελέτη τῆς Νεότερης Ἑλληνικῆς Ἱστορίας (κοινὸ μάθημα μὲ τὴν Ι.Ε.Κ. 100)
- 102 Ὁ Ἑλληνισμὸς ὑπὸ τὴν τουρκικὴ ἐξουσία καὶ ἡ ἐπανάσταση τοῦ 1821 Α΄
- 104 Ὁ Ἑλληνισμὸς ὑπὸ τὴν τουρκικὴ ἐξουσία καὶ ἡ ἐπανάσταση τοῦ 1821, Β΄
- 200-201 Σεμινάρια

Ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους

- 100 Εἰσαγωγὴ στὴ μελέτη τῆς Νεότερης Ἑλληνικῆς Ἱστορίας (κοινὸ μάθημα μὲ τὴ ΝΕΙ 100).
- 102 Ἡ Ἑλλάδα τοῦ Ὀθωνα (1833-1862)
- 104 Τὸ Ἑλληνικὸ Κράτος ἀπὸ τὸ 1863 ὠς τὸ 1909

- 106 Ἡ Ἑλλάδα τῶν βαλκανικῶν πολέμων καὶ τῆς μίκρασιατικῆς καταστροφῆς
 108 Ἡ Ἑλλάδα κατὰ τὴν περίοδο τοῦ μεσοπολέμου
 110 Ἡ ἐπικράτηση τῶν ὀλοκληρωτικῶν καθεστώτων στὴν Εὐρώπη
 112 Ὁ Β' παγκόσμιος πόλεμος καὶ ἡ μετέπειτα περίοδος
 200-201 Σεμινάρια
 Ἱστορία τῆς Ἀφρικῆς
 100-103 Παραδόσεις
 200 Σεμινάρια
 Ἱστορία τῶν Ἀράβων
 100-103 Παραδόσεις
 200 Σεμινάρια

ΤΟΜΕΑΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ

Προϊστορικὴ Ἀρχαιολογία

- 100 Ἐποχὴ τοῦ λίθου
 102 Πρώιμη καὶ μέση ἐποχὴ τοῦ χαλκοῦ. Ἡπειρωτικὴ Ἑλλάδα καὶ νησιά
 104 Πρώιμη καὶ μέση ἐποχὴ τοῦ χαλκοῦ. Μινωικὴ Κρήτη
 104 Ἀκμὴ τοῦ μινωικοῦ πολιτισμοῦ
 108-109 Μυκηναϊκὸς πολιτισμὸς
 200-201 Σεμινάρια

Κλασικὴ Ἀρχαιολογία

- 100 Εἰσαγωγὴ στὴν Ἀρχαιολογία
 102 Εἰσαγωγὴ στὴν Ἱστορία τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Τέχνης
 104 Ἡ τέχνη τῶν ἀρχαϊκῶν χρόνων
 106 Ἡ τέχνη τῶν γεωμετρικῶν χρόνων
 108 Ἡ τέχνη τῆς κλασικῆς ἐποχῆς (ἀρχιτεκτονική, ζωγραφικὴ, ἀγγειογραφία) Α'
 110 Ἡ τέχνη τῆς κλασικῆς ἐποχῆς (πλαστικὴ) Β'
 112 Ἡ τέχνη τῆς ἑλληνιστικῆς ἐποχῆς (πλαστικὴ, ζωγραφικὴ, ἀρχιτεκτονικὴ, μικροτεχνία)
 114 Ἐπιγραφικὴ καὶ νομισματικὴ
 116 Ρωμαϊκὴ τέχνη.
 200-201 Σεμινάρια

Βυζαντινὴ Ἀρχαιολογία

- 100 Παλαιοχριστιανικὴ καὶ πρωτοβυζαντινὴ τέχνη
 102 Μεσοβυζαντινὴ τέχνη
 104 Ἡ τέχνη τῶν παλαιολόγειων χρόνων
 200-201 Σεμινάρια

Ἱστορία Τέχνης τῆς Δύσεως

- 100 Εἰσαγωγή καὶ διάγραμμα εὐρωπαϊκῆς τέχνης ἀπὸ τὴν Ἀναγέννηση καὶ ἐξῆς. Σχολές, τάσεις, ρεύματα.
 102 Ρωμανικὴ τέχνη
 104 Γοτθικὴ τέχνη
 106 Νεότερη εὐρωπαϊκὴ τέχνη.
 200-201 Σεμινάρια

Ἱστορία τῆς Ἀσιατικῆς Τέχνης

- 100 Εἰσαγωγή στὴν Ἱστορία τῆς Ἀσιατικῆς Τέχνης
 102 Γενικὴ ἐπισκόπηση τῆς τέχνης τῆς Ἀνατολικῆς Ἀσίας
 104 Ἱστορία τῆς τέχνης σὲ ἐπιμέρους Ἀσιατικὲς χῶρες
 200-201 Σεμινάρια

ΤΟΜΕΑΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Φιλοσοφία

- 10 Ἀνάλυση φιλοσοφικῶν ὄρων καὶ κειμένων
 11 Ἀνάγνωση φιλοσοφικῶν κειμένων
 100 Εἰσαγωγή στὴ Φιλοσοφία
 100-110 Ἱστορία τῆς Φιλοσοφίας : Ἀρχαιότητα
 111-115 Ἱστορία τῆς Φιλοσοφίας : Μέσοι χρόνοι
 116-120 Ἱστορία τῆς Φιλοσοφίας : Νεότεροι χρόνοι
 130-140 Συστηματικὴ Φιλοσοφία : Μελέτη τοῦ ἔργου διαφόρων φιλοσόφων
 150-155 Συστηματικὴ Φιλοσοφία : Ἀνάπτυξη ἐνὸς φιλοσοφικοῦ κλάδου
 160-165 Συστηματικὴ Φιλοσοφία : Ἀνάπτυξη εἰδικῶν θεμάτων
 200-204 Σεμινάρια

Ψυχολογία

- 100 Γενικὴ Ψυχολογία
 102 Πειραματικὴ ψυχολογία : Μάθηση καὶ μνήμη
 104 Ἐξελικτικὴ Ψυχολογία
 106 Κοινωνικὴ Ψυχολογία
 108 Ψυχολογία τῶν ἀτομικῶν διαφορῶν
 110 Προσωπικότητα, προσαρμογὴ καὶ παθολογία
 200-201 Σεμινάρια

Παιδαγωγικὴ

- 10 Ἀσκήσεις στὴ διδασκαλία τῶν φιλολογικῶν καὶ ἱστορικῶν μαθημάτων
 100 Φιλοσοφία τῆς ἀγωγῆς
 102 Ἱστορία τῆς ἀγωγῆς καὶ τῆς ἐκπαίδευσης γενικὰ

- 104 Ἱστορία τοῦ ἑλληνικοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος
 106 Κοινωνιολογία τῆς ἐκπαίδευσης
 108 Παιδαγωγικὴ ψυχολογία μὲ στοιχεῖα ψυχολογίας τοῦ ἐφήβου
 110 Θεωρία καὶ πράξις τῆς διδασκαλίας. Προγράμματα, μέθοδοι διδασκαλίας
 112 Μεθοδολογία ἔρευνας στὶς ἐπιστῆμες τῆς ἀγωγῆς καὶ στατιστικὴ
 115 Ἀξιολόγησις τῆς ἐπίδοσης τῶν μαθητῶν
 116 Σχολικὸς ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμὸς
 118 Συγκριτικὴ παιδαγωγικὴ
 120 Παιδαγωγικὴ τῶν ἐνηλίκων. Διαβίου ἐκπαίδευσις
 122 Οἰκονομικὴ τῆς ἐκπαίδευσης
 200-201 Σεμινάρια

Κοινωνιολογία

- 100 Εἰσαγωγὴ στὴν κοινωνιολογία
 102 Ἱστορία τῶν κοινωνιολογικῶν θεωριῶν
 104 Πολιτικὴ κοινωνιολογία
 106 Κοινωνικοποίηση
 200-201 Σεμινάρια

Ἄρθρο 18.

1. Γιὰ τὸν ὑπολογισμὸ τῶν ὥρῶν μὲ τίς ὁποῖες ἔχουν ἤδη πιστωθεῖ οἱ φοιτητὲς τοῦ Πανεπιστημίου Κρήτης ποὺ ἔχουν ἐξεταστεῖ ἐπιτυχῶς σὲ ἐτήσια καὶ ἐξαμηνιαῖα μαθήματα, οἱ ὥρες τῶν ἐτήσιων μαθημάτων πολλαπλασιάζονται ἐπὶ δύο καὶ στὸ γινόμενο προστίθενται οἱ ὥρες τῶν ἐξαμηνιαίων μαθημάτων. Ἄν τὸ σύνολο ποὺ προκύπτει δὲν εἶναι πολλαπλάσιο τοῦ τρία (3), ἀυξάνεται ἢ μειώνεται στὸν πλησιέστερό του μεγαλύτερο ἢ μικρότερο ἀριθμὸ ποὺ εἶναι πολλαπλάσιο τοῦ τρία (3).

2. Οἱ τεταρτοετεῖς φοιτητὲς τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1980-1981 ὀφείλουν νὰ παρακολουθήσουν τουλάχιστον δώδεκα (12) ὥρες μαθημάτων σὲ κάθε ἐξάμηνο, δηλαδὴ συνολικὰ τουλάχιστον εἴκοσι τέσσερις (24) ἐξαμηνιαῖες ὥρες. Ἄπο τίς ὥρες αὐτὲς ἐννέα (9) ἢ δώδεκα (12) εἶναι ὥρες σεμιναρίων ὅπως καθορίζονται παρακάτω γιὰ κάθε πτυχίον. Τρεῖς (3) ὥρες εἶναι ὥρες ἀσκήσεων τῆς Παιδαγωγικῆς. Οἱ ὑπόλοιπες ἐννέα (9) εἶναι ὥρες ἐλεύθερης ἐπιλογῆς, ἐφόσον ὁ φοιτητὴς ἔχει ἤδη καλύψει τὸ σύνολο τῶν ὥρῶν κατὰ γνωστικὸ ἀντικείμενον, ὅπως ἀπαιτεῖται ἀπὸ τὸ πτυχίον του. Σὲ ἀντίθετη περίπτωσι, θὰ παρακολουθήσει τὰ μαθήματα ποὺ ἀπαιτεῖ τὸ πτυχίον του, μὲ τίς τυχόν τροποποιήσεις ποὺ ὀρίζονται στὶς ἐπόμενες παραγράφους αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου γιὰ κάθε πτυχίον.

3. Γιὰ τὴν ἀπόκτηση τοῦ Πτυχίου Κλασικῶν Σπουδῶν οἱ τεταρτοετεῖς φοιτητὲς τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1980-1981 ὀφείλουν νὰ συμπληρώσουν τὸν

ἀριθμὸ ὠρῶν ποὺ ὀρίζεται στὸ ἄρθρο 13, παρ. 1, μὲ τὶς ἐξῆς τροποποιήσεις: "Ἐξί (6) ὥρες σεμιναρίων ΑΕΦ σὲ γενικὸ σύνολο τριάντα τριῶν (33) ὠρῶν, τρεῖς (3) ὥρες σεμιναρίου ΛΦ, τρεῖς (3) ὥρες σεμιναρίου ΝΕΦ, τρεῖς (3) ὥρες παραδόσεων γενικῆς ἢ θεωρητικῆς Γλ.

4. Γιά τὴν ἀπόκτηση τοῦ Πτυχίου Μεσαιωνικῶν καὶ Νεωτέρων Σπουδῶν οἱ τεταρτοετεῖς φοιτητὲς τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1980-1981 ὀφείλουν νὰ συμπληρώσουν τὸν ἀριθμὸ ὠρῶν ποὺ ὀρίζεται στὸ ἄρθρο 13, παρ. 2, μὲ τὶς ἐξῆς τροποποιήσεις: Τρεῖς (3) ὥρες τῆς ΝΕΦ, τρεῖς (3) ὥρες τῆς ΒΦ ἢ Γλ ἢ ΑΕΦ, τρεῖς (3) ὥρες τῆς Λαο ἢ ΙΘ καὶ τρεῖς (3) ὥρες Ἱστορίας (ΒΙ, ΙΜΧ, ΙΝΧ, ΝΕΙ, ΙΕΚ) εἶναι ὥρες σεμιναρίων.

5. Γιά τὴν ἀπόκτηση τοῦ Πτυχίου Ἱστορίας οἱ τεταρτοετεῖς φοιτητὲς τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1980-1981 ὀφείλουν νὰ συμπληρώσουν τὸν ἀριθμὸ ὠρῶν ποὺ ὀρίζεται στὸ ἄρθρο 13, παρ. 3, μὲ τὶς ἐξῆς τροποποιήσεις: Τρεῖς (3) ὥρες τῆς ΑΙ, τρεῖς (3) ὥρες τῆς ΒΙ ἢ ΙΜΧ ἢ ΙΝΧ, τρεῖς (3) ὥρες τῆς ΝΕΙ ἢ ΙΕΚ καὶ τρεῖς (3) ὥρες τῆς ΝΕΦ ἢ Λαο ἢ Κοι εἶναι ὥρες σεμιναρίων.

6. Γιά τὴν ἀπόκτηση τοῦ Πτυχίου Ἀρχαιολογίας οἱ τεταρτοετεῖς φοιτητὲς τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1980-1981 ὀφείλουν νὰ συμπληρώσουν τὸν ἀριθμὸ ὠρῶν ποὺ ὀρίζεται στὸ ἄρθρο 13, παρ. 4, μὲ τὶς ἐξῆς τροποποιήσεις: Τρεῖς (3) ὥρες τῆς ΠΑ, τρεῖς (3) ὥρες τῆς ΚΑ, τρεῖς (3) ὥρες τῆς ΒΑ ἢ ΙΤΑ καὶ τρεῖς (3) ὥρες τῆς ΑΙ ἢ ΑΕΦ εἶναι ὥρες σεμιναρίων.

7. Γιά τὴν ἀπόκτηση τοῦ Πτυχίου Παιδαγωγικῶν Σπουδῶν οἱ τεταρτοετεῖς φοιτητὲς τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1980 - 1981 ὀφείλουν νὰ συμπληρώσουν τὸν ἀριθμὸ ὠρῶν ποὺ ὀρίζεται στὸ ἄρθρο 13, παρ. 5, μὲ τὶς ἐξῆς τροποποιήσεις: Φ εἴκοσι μία (21) ὥρες, ἀπὸ τὶς ὁποῖες τρεῖς (3) εἶναι ὥρες σεμιναρίου, Ψ δεκαπέντε (15) ὥρες, ἀπὸ τὶς ὁποῖες τρεῖς (3) εἶναι ὥρες σεμιναρίου. Τρεῖς (3) ἀπὸ τὶς ὥρες τῆς Παι ἢ τῆς Κοι εἶναι ὥρες σεμιναρίου.

8. "Ὅλοι οἱ τεταρτοετεῖς φοιτητὲς τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1980-1981 ὀφείλουν νὰ παρακολουθήσουν τρεῖς (3) ὥρες ἀσκήσεων τῆς Παι.

Ἄρθρο 19

Μεταβατικὴ διάταξη

"Ὅσοι ἀπὸ τοὺς φοιτητὲς τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1980-1981 ἔλαβαν προβιάσιμο βαθμὸ σὲ ἐλεύθερα ἐπιλεγόμενο σεμινάριο, ποὺ προβλεπόταν στὸν Κανονισμὸ Σπουδῶν τοῦ ἔτους ἐκείνου, κατοχυρώνουν τὸ σεμινάριο αὐτὸ σὲ ἀντικατάσταση ἑνὸς ἀπὸ τὰ ὑποχρεωτικὰ σεμινάρια ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὸν παρόντα Κανονισμὸ σὲ ὁποιοδήποτε Τομέα.